

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 21.12.2005
KOM(2005) 675 končno

**POROČILO KOMISIJE
SVETU, EVROPSKEMU PARLAMENTU IN EVROPSKEMU EKONOMSKO-
SOCIALNEMU ODBORU**

Drugo poročilo o izvajanju Direktive Sveta 93/7/EGS o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice

KAZALO

1.	Uvod.....	3
2.	Splošni okvir	3
3.	Prvo ocenjevalno poročilo o izvajanju Direktive 93/7/EGS (1993–1998)	4
3.1.	Sklepne ugotovitve prvega poročila.....	4
3.2.	Odgovor institucij.....	4
4.	Dogajanja po prvem poročilu.....	5
4.1.	Zakonodajna sprememba: Direktiva 2001/38/ES	5
4.2.	Priprava 10 novih držav članic na pristop.....	5
4.3.	Prispevek k izboljšanju varstva evropske kulturne dediščine: študija o sledljivosti predmetov kulturne dediščine	5
4.4.	Izboljšanje upravnega sodelovanja: sprejetje smernic	6
5.	Izvajanje direktive v obdobju 1999–2003	6
5.1.	Vsebina poročil držav članic o izvajanju direktive	6
5.2.	Ocena izvajanja direktive	7
5.2.1.	<i>Sodelovanje in izmenjava informacij med organi</i>	7
5.2.2.	<i>Postopek vračanja</i>	8
5.2.3.	<i>Varstvo predmetov kulturne dediščine</i>	8
6.	Sklepne ugotovitve.....	9
6.1.	Izboljšanje sodelovanja in izmenjave informacij med državami članicami.....	9
6.2.	Podaljšanje roka za začetek postopka vračanja.....	9
6.3.	Ohranitev finančnih pragov.....	9
6.4.	Pogostost ocenjevalnega poročila	10
6.5.	Predložitev zadeve Svetovalnemu odboru za predmete kulturne dediščine	10

1. UVOD

Direktiva Sveta 93/7/EGS, sprejeta 15. marca 1993,¹ uvaja mehanizme sodelovanja med nacionalnimi organi in sodni postopek vračanja predmetov kulturne dediščine, kadar so bili ti protipravno odstranjeni z ozemlja države članice.

Člen 16(2) Direktive določa, da Komisija vsaka tri leta Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži ocenjevalno poročilo o izvajanju direktive.

Ta dokument je drugo ocenjevalno poročilo in pokriva obdobje 1999–2003 ter ocenjuje izvajanje direktive v 15 državah članicah. Prvo poročilo je obravnavalo obdobje 1993–1998².

2. SPLOŠNI OKVIR

Na ravni Skupnosti veljajo za predmete kulturne dediščine določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu „Pogodba ES“), zlasti določbe o prostem pretoku blaga. Predvsem člena 28 in 29 Pogodbe ES prepovedujeta ukrepe z enakim učinkom kot količinske omejitve pri uvozu ali izvozu.

Vendar člen 30 določa, da člena 28 in 29 Pogodbe ES ne izključujeta prepovedi ali omejitev pri uvozu, izvozu ali blagu v tranzitu, če so utemeljene zlasti z „varstvom nacionalnih bogastev z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo“. Da bi bile te prepovedi ali omejitve sprejete, morajo biti vsekakor potrebne in sorazmerne cilju, ki ga želijo doseči, ter zato ne smejo biti sredstvo za samovoljno diskriminacijo ali prikrito omejevanje trgovine med državami članicami.

Direktiva 93/7/EGS je v tem okviru spremljevalni ukrep notranjega trga, katerega namen je uskladiti delovanje notranjega trga z jamstvom državam članicam, da se v skladu s členom 30 Pogodbe ES zagotovi varstvo predmetov kulturne dediščine, ki imajo status nacionalnih bogastev z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo.

Namen direktive ni boj proti nezakonitemu trgovanju s predmeti kulturne dediščine. Prav tako ne ureja, kako lahko države članice uporabljajo člen 30 Pogodbe ES. V skladu s tem členom države članice obdržijo tudi pravico, da opredelijo svoja nacionalna bogastva, in možnost, da sprejmejo potrebne nacionalne določbe za zagotavljanje njihovega varstva.

---

¹ Direktiva Sveta 93/7/EGS z dne 15. marca 1993 o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, UL L 74, 27.3.1993, str. 74, kakor je bila spremenjena z Direktivo 96/100/EGS Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. februarja 1997, UL L 60, 1.3.1997, str. 59, in Direktivo 2001/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2001, UL L 187, 10.7.2001, str. 43.

² Poročilo Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o izvajanju Uredbe Sveta (EGS) št. 3911/92 o izvozu predmetov kulturne dediščine in Direktive Sveta 93/7/EGS o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, COM(2000) 325 konč., 25.5.2000.

3. PRVO OCENJEVALNO POROČILO O IZVAJANJU DIREKTIVE 93/7/EGS (1993–1998)

3.1. Sklepne ugotovitve prvega poročila

V prvem poročilu³ je bila ugotovljena počasnost pri prenosu direktive v notranje pravo in zato zamuda pri njenem izvajanju. Direktiva se torej ni izvajala dovolj dolgo, da bi lahko ocenili njeno učinkovitost.

To poročilo je poudarilo mnenje držav članic, da je direktiva potrebna in koristna za varstvo kulturne dediščine. Večina teh držav je menila, da pravni okvir Skupnosti, ki ga je oblikovala ta direktiva, zadostuje, čeprav so nekatere med njimi želele, da se še razvije. Tako je Italija menila, da bi bilo treba rok zastaranja z enega leta podaljšati na tri leta; na drugi strani je Nizozemska predlagala, da se pravica do sprožitve postopka vračanja razširi na fizične osebe.

Vendar je to poročilo pokazalo, da v praksi ni prišlo do upravnega sodelovanja med organi na nacionalni ravni in ravni Skupnosti. Večina držav članic se je zato zavzemala za izboljšanje tega sodelovanja. Poročilo je poleg tega ugotovilo, da bi bilo glede na pomanjkanje informacij o predmetih kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemelj držav članic, zaželeno izboljšati sledljivost predmetov kulturne dediščine.

3.2. Odgovor institucij

Evropski parlament in Svet sta v odgovorih predlagala izboljšave direktive.

Evropski parlament je v resoluciji⁴ menil, da bi Evropska unija morala v okviru svojih pristojnosti nameniti večji pomen boju proti nezakonitemu trgovanju s predmeti kulturne dediščine in da mora Komisija pri tem imeti osrednjo vlogo. Parlament je zato zahteval zlasti:

- spremembo enoletnega roka zastaranja, določenega v Direktivi 93/7/EGS;
- organizacijo akcije ozaveščanja javnosti v 15 državah članicah in 10 državah kandidatkah o škodljivih učinkih nezakonitega trženja predmetov kulturne dediščine;
- pripravo popolnih in javnih seznamov predmetov, ki so last institucij, ustanov, javnih in zasebnih subjektov;
- pripravo zelene knjige o nezakonitem trgovanju s predmeti kulturne dediščine in konkretnih predlogov na ravni Skupnosti za boj proti tej trgovini.

To poročilo, ki se ukvarja izključno z izvajanjem direktive, ne obravnava ukrepov, ki so sledili zadnjim trem zahtevam.

---

³ Glej opombo 2.

⁴ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. junija 2001 o poročilu Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o izvajanju Uredbe Sveta (EGS) št. 3911/92 o izvozu predmetov kulturne dediščine in Direktive Sveta 93/7/EGS o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, UL C 53 E, 28.2.2002, str. 125, točka 7.

Na drugi strani je Svet v resoluciji⁵ pozval države članice, da v največji možni meri izkoristijo možnosti varstva, ki jih ponuja direktiva, zlasti s krepitvijo upravnega sodelovanja. Komisija je pozval, naj:

- nadaljuje predlagane pobude in, če je potrebno, razvije nove, da bi bolje prispevala k varstvu kulturne dediščine držav članic in delovanju direktive;
- posebno pozornost nameni vzpostavitvi upravnih struktur in zmogljivosti v novih državah članicah, ki so odgovorne za varovanje novih zunanjih meja Evropske unije.

4. DOGAJANJA PO PRVEM POROČILU

4.1. Zakonodajna sprememba: Direktiva 2001/38/ES

Direktiva 2001/38/ES⁶, kot je predvidena v prvem poročilu, spreminja Prilogo k Direktivi 93/7/EGS, da bi se od 1. januarja 2002 zneski nacionalnih valut prilagodili euru in nadomestilo sklicevanje na vrednost 0 (nič) finančnih pragov z izrazom „ne glede na vrednost“. Direktivo so prenesle vse države članice.

4.2. Priprava 10 novih držav članic na pristop

Komisija je preučila načrte nacionalnih ukrepov prenosa direktive, ki jih je pripravilo 10 novih držav članic. Komisija je tako zagotovila potrebno tehnično pomoč za olajšanje pravnega prenosa v predvidenih rokih. Vendar je leta 2004 začela postopke za ugotavljanje kršitev proti nekaterim državam članicam zaradi neobveščanja o nacionalnih ukrepih prenosa.

4.3. Prispevek k izboljšanju varstva evropske kulturne dediščine: študija o sledljivosti predmetov kulturne dediščine

Glavni cilj te študije, dokončane konec leta 2004, je bil proučiti strukture in mehanizme širjenja informacij, ki so jih vzpostavile države članice, da bi zbirale, posredovale in si izmenjevale informacije o predmetih kulturne dediščine, naštetih v Prilogi k direktivi⁷.

Po tej študiji se zdi, da sistem varstva kulturne dediščine v vsaki državi članici sestavljajo osrednje jedro, sestavljeno iz nacionalnih bogastev, ki ne morejo dokončno zapustiti nacionalnega ozemlja; drugo območje, ki vključuje predmete kulturne dediščine, za prenos katerih se zahteva nacionalno dovoljenje; in tretje območje, ki ga sestavljajo vsi predmeti, ki lahko zaradi manjšega kulturnega pomena krožijo prosto in brez nadzora. Zaključek študije je, da je sledljivost zagotovljena samo za predmete iz osrednjega jedra in manj za predmete kulturne dediščine z drugega območja, ki krožijo na podlagi dovoljenja za iznos.

Da bi povečali sledljivost predmetov kulturne dediščine v Evropi ob prenosu iz ene države članice v drugo, študija priporoča naslednje ukrepe:

---

⁵ Resolucija Sveta z dne 21. januarja 2002 o poročilu Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o izvajanju Uredbe Sveta (EGS) št. 3911/92 o izvozu predmetov kulturne dediščine in Direktive Sveta 93/7/EGS o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, UL C 32, 5.2.2002, str. 3.

⁶ Direktiva 2001/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2001, UL L 187, 10.7.2001, str. 43.

⁷ http://europa.eu.int/comm/enterprise/regulation/inst_sp/dir937_en.htm

- sprejetje enotnega modela dovoljenja za prenos predmetov kulturne dediščine v prostoru Skupnosti;
- oblikovanje evropske podatkovne zbirke dovoljenj za prenos in izvoz v tretje države;
- vzpostavitev učinkovitih sistemov označevanja predmetov kulturne dediščine in oblikovanje mreže, ki bi temeljila na rednih srečanjih in uporabi skupnih tehničnih orodij, da bi tako okrepili sodelovanje pristojnih organov držav članic⁸.

4.4. Izboljšanje upravnega sodelovanja: sprejetje smernic

Svetovalni odbor za predmete kulturne dediščine iz člena 17 Direktive je sprejel smernice za izboljšanje in okrepitev upravnega sodelovanja med pristojnimi organi z vzpostavitvijo mreže stikov in izmenjave informacij⁹. Zadevnim institucijam in zainteresiranim osebam dajejo koristne informacije o obstoju instrumentov Skupnosti, ki urejajo izvoz predmetov kulturne dediščine v tretje države in tudi vračanje predmetov, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice.

5. IZVAJANJE DIREKTIVE V OBDOBJU 1999–2003

5.1. Vsebina poročil držav članic o izvajanju direktive

Ker države članice niso poslale poročila o izvajanju direktive, kot morajo storiti ob uporabi člena 16 Direktive, jim je Komisija februarja 2004 poslala vprašalnik, katerega namen je bil olajšati primerljivost podatkov, ki jih pošljejo države članice. Prispevale so vse države, čeprav je bilo potrebnih več pozivov, da je Komisija marca 2005 dobila zadnji prispevek. Dodatni vprašalnik je nato marca 2005 poslala osrednjim organom, pristojnim za izvajanje direktive: do konca septembra 2005 na drugi vprašalnik niso odgovorile štiri države (Francija, Luksemburg, Nizozemska in Avstrija).

Države članice menijo, da je ta direktiva koristen instrument za vračanje nacionalnih bogastev, ki so bila protipravno odstranjena z ozemlja države članice po letu 1993. Vendar ti prispevki govorijo o:

- redkem izvajanju direktive;
- nezadostnem sodelovanju med pristojnimi organi na ravni Skupnosti;
- pomanjkanju podatkov o konkretnem izvajanju direktive, ki so na razpolago pri osrednjih organih.

Statistični podatki o izvajanju členov 4 in 5 Direktive 93/7/EGS, ki so jih države članice poslale Komisiji, so navedeni v Prilogi. Na kratko, pet dejanskih vračil predmetov kulturne dediščine naj bi bilo izvedenih po zaslugi sodelovanja med nacionalnimi organi brez uporabe sodnega postopka, določenega v Direktivi 93/7/EGS. Dva druga postopka vračanja, začeta v zadevnem obdobju, še vedno potekata.

⁸ Na podlagi tega priporočila je bil v okviru 6. okvirnega raziskovalnega programa (2002–2006) že odobren prvi raziskovalni projekt. Med pripravo tega poročila se je pripravljalo novo zbiranje predlogov za raziskave, ki bi vsebovali naloge zlasti za olajšanje ugotavljanja istovetnosti ter izboljšanje sledljivosti in označevanja predmetov kulturne dediščine.

⁹ http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/customs/customs_controls/cultural_goods/index_en.htm. Med pripravo tega poročila so se te smernice posodablale.

Poleg tega je bilo sporočenih dvanajst zahtevkov za iskanje predmetov kulturne dediščine in devet obvestil o odkritju predmetov kulturne dediščine na ozemlju držav članic. Nizozemska poroča o osmih primerih zahtev za preverjanje, ki jih je prejela iz šestih držav članic. Avstrija omenja samo en primer.

Nemčija in Portugalska navajata, da sta sprejeli potrebne ukrepe za fizično zaščito predmetov kulturne dediščine. Na drugi strani Italija omenja, da naj bi Francija in Nemčija sprejeli začasne ukrepe v njeno korist, da bi preprečili, da bi se predmeti kulturne dediščine izmaknili postopku vračanja. Ti državi članici nista potrdili te informacije.

Poleg tega so države članice poročale o treh postopkih vračanja v skladu s členom 5 Direktive: dva je začela Grčija, enega Francija.

Države članice, kot sta Nemčija in Nizozemska, utemeljujejo majhno uporabo direktive s tem, da javno tožilstvo in policijski organi ne upoštevajo nacionalnih predpisov o prenosu direktive; druge države, kot je Španija, menijo, da je rok za začetek postopka vračanja prekratek, zato dajejo prednost civilnim sodnim postopkom.

Nazadnje nekatere države članice menijo, da bi lahko spremenili pogostost poročil: Irska se tako nagiba k pripravi letnega poročila, medtem ko Danska in Belgija predlagata podaljšanje obdobja poročanja na 5 in celo 10 let.

5.2. Ocena izvajanja direktive

Komisija glede na informacije v nacionalnih poročilih ugotavlja, da je zelo malo primerov izvajanja členov 4 in 5. Vendar je težko vedeti, ali se število ujema z resničnim številom primerov izvajanja, saj je imela Komisija težave s primerljivostjo podatkov, ki so jih poslale države članice¹⁰. Dogaja se namreč, da država članica navaja, da ni nikoli prejela zahtevka za iskanje ali obvestila o odkritju predmeta, medtem ko nasprotno druga država članica trdi, da ji je poslala zahtevek ali obvestilo. Poleg tega je majhno število primerov izvajanja lahko tudi posledica tega, da:

- se predmeti kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni iz države, ponovno pojavijo v povprečju šele po 20- do 30-ih letih;
- spadajo v področje izvajanja te direktive samo nacionalna bogastva, ki so naštet v Prilogi k direktivi.

5.2.1. Sodelovanje in izmenjava informacij med organi

Iz nacionalnih prispevkov je razvidno, da glede na majhno število ugotovljenih primerov izvajanja direktive upravno sodelovanje in posvetovanje med osrednjimi organi v praksi pogosto ni bilo vzpostavljeno.

V zvezi s tem nekatere države članice, kot sta Belgija in Nemčija, poročajo o pomanjkljivostih pri zbiranju in prenosu informacij med državami članicami in tudi znotraj teh držav.

---

¹⁰ Zaradi teh težav je Komisija razpredelnice v Prilogi predložila v odobritev osrednjim organom 15 držav članic.

V vsakem primeru se zdi, da zadevne instance osrednjih organov, pristojnih za izvajanje direktive, niso dovolj obveščale o ukrepih, sprejetih v okviru člena 4 Direktive. Osrednji organi se zato zavzemajo za izboljšanje izmenjave informacij na nacionalni ravni in tudi med državami članicami, da se odpravijo ovire za učinkovito izvajanje direktive.

Danska, Francija, Španija, Italija, Portugalska in Združeno kraljestvo tako poudarjajo rezultate, dobljene zaradi dobrega razumevanja med svojimi organi, pristojnimi za izvajanje direktive, vendar hkrati izpostavljajo premajhno sodelovanje drugih osrednjih organov z njihovimi organi.

Informacije, ki so jih poslale države članice, kažejo na raznolikost položaja v posameznih državah, kar zadeva sodelovanje med različnimi zadevnimi organi na nacionalni ravni na področju predmetov kulturne dediščine (kultura, carine, policija, sodstvo). Tako glede na izkušnje Portugalske, Irske, Francije, Belgije, Italije in Združenega kraljestva kaže, da obstoj delovne skupine, v kateri sodelujejo zadevne službe za izmenjavo informacij in dobrih praks, daje dobre rezultate.

5.2.2. Postopek vračanja

Države članice so v obdobju 1999–2003 sprožile tri postopke vračanja v okviru člena 5. Gre za dva postopka, ki ju je Grčija sprožila proti Nemčiji, in en postopek, ki ga je Francija sprožila proti Belgiji.

Majhno število teh postopkov je mogoče razložiti z dejstvom, da že sam obstoj sodnega postopka pozitivno vpliva na iskanje zunajsodnih rešitev. Vendar iz prispevkov držav članic ni razvidno natančno število zunajsodnih vračil zaradi izvajanja direktive. Nekatere države članice (Grčija, Španija, Francija, Nizozemska) namreč na splošno dajejo prednost uporabi drugih pravnih sredstev, s katerimi dobijo nazaj predmete kulturne dediščine, ker se jim zdijo pogoji za začetek postopka vračanja preveč omejevalni (protipravna odstranitev z ozemlja od leta 1993 in/ali enoletni rok zastaranja).

Poleg tega je bilo glede na dobljene podatke ugotovljeno, da se določbe člena 6, ki uvajajo izmenjavo informacij med državami članicami med postopkom vračanja, ne uporabljajo.

5.2.3. Varstvo predmetov kulturne dediščine

Namen sistema vračanja predmetov kulturne dediščine, ki ga uvaja direktiva, je zagotoviti varstvo kulturne dediščine držav članic.

Države članice se strinjajo, da direktiva sama po sebi ni instrument za boj proti nezakonitemu trgovanju s predmeti kulturne dediščine, čeprav ima določen preventiven značaj pri varovanju dediščine. Poleg tega njen namen ni urediti prostega pretoka predmetov kulturne dediščine. Njene učinkovitosti se zato ne sme meriti glede na prispevek k boju proti nezakonitemu trgovanju s predmeti kulturne dediščine.

Vendar Komisija glede na interes držav članic in institucij Skupnosti, da se dejavno nadaljuje boj proti nezakonitemu trgovanju s predmeti kulturne dediščine, meni, da bi bilo primerno podrobno proučiti priporočila študije o sledljivosti predmetov kulturne dediščine. Čeprav sklepne ugotovitve študije presegajo področje uporabe direktive, Komisija meni, da ima Svetovni odbor za predmete kulturne dediščine ustrezno znanje in izkušnje, da začne razpravo o tem.

Komisija na podlagi zahteve, ki jo je Evropski parlament izrazil v resoluciji¹¹, razmišlja o priložnosti, da predloži sporočilo o pretoku predmetov kulturne dediščine znotraj Unije, ki bi vsebovalo zlasti poročilo o stanju v državah članicah.

6. SKLEPNE UGOTOVITVE

6.1. Izboljšanje sodelovanja in izmenjave informacij med državami članicami

Ocena izvajanja Direktive 93/7/EGS v obdobju 1999–2003 poudarja pomanjkljivosti pri upravnemu sodelovanju in posvetovanju med državami članicami, ki sta temeljna pogoja za varstvo in zaščito kulturne dediščine držav članic.

Da bi odpravili te pomanjkljivosti, Komisija načrtuje proučitev spremljanja priporočil smernic za izboljšanje upravnega sodelovanja. Ta proučitev bi omogočila pregled izvajanja teh smernic in ocenitev stopnje njihove ustreznosti glede na resnične potrebe. Komisija meni, da je treba na nacionalni ravni in na ravni Skupnosti zelo usmerjeno spodbujati ukrepe za odpravo pomanjkljivosti pri sodelovanju, da se zagotovi dobro delovanje sistema Skupnosti za varstvo predmetov kulturne dediščine in pospeši izvajanje Direktive 93/7/EGS. Glede tega bi bile nekatere države članice, kot sta Španija in Nemčija, naklonjene vzpostavitvi postopka za izvajanje iz člena 4 Direktive, če bi lahko prispeval k izboljšanju upravnega sodelovanja med državami članicami, ne da bi ga še bolj birokratsko zapletel. Danska na primer meni, da je pomembno imeti na voljo roke za odgovor na zahteve po sodelovanju. Nasprotno se zdi, da druge države članice niso naklonjene skupnemu postopku. Komisija meni, da je še prezgodaj delati zaključke.

6.2. Podaljšanje roka za začetek postopka vračanja

Države članice menijo, da enoletno obdobje za začetek postopka vračanja ne zadostuje. Naklonjene so podalšanju tega obdobja na tri leta. Ta zahteva je bila izražena že ob prvem ocenjevalnem poročilu.

Ob upoštevanju posvetovanj v Svetovalnem odboru za predmete kulturne dediščine bi lahko načrtovali spremembo člena 7(1) Direktive za podaljšanje roka zastaranja na tri leta od datuma, ko država članica, ki zahteva vračilo, izve za lokacijo predmeta kulturne dediščine in identiteto njegovega lastnika ali imetnika.

6.3. Ohranitev finančnih pragov

Direktiva določa, da Svet na predlog Komisije vsaka tri leta pregleda in po potrebi posodobi zneske finančnih pragov iz Priloge k direktivi glede na gospodarske in denarne kazalnike v Skupnosti.

Odgovori, ki so jih države članice poslale v okviru priprave tega poročila, niso enotni. Nekatere države članice, kot so Španija, Avstrija in Švedska, menijo, da so ti pragovi previsoki in ne omogočajo zagotavljanja zadostnega varstva. Druge države članice, kot je Združeno kraljestvo, bi pragove raje povečale, da bi se skrajšal seznam predmetov kulturne dediščine iz Direktive 93/7/EGS. Komisija zaradi razlik v pristopih, ki so bile poudarjene že v prvem poročilu in še vedno obstajajo, v tej fazi ne namerava predlagati posodobitve pragov.

---

¹¹ Glej opombo 4.

6.4. Pogostost ocenjevalnega poročila

Komisija zaradi težav pri pridobivanju informacij o izvajanju direktive od držav članic in omejenega števila primerov izvajanja členov 4 in 5 meni, da ni treba ohraniti obveznosti iz člena 16 o pripravi poročila vsaka tri leta.

6.5. Predložitev zadeve Svetovalnemu odboru za predmete kulturne dediščine

Komisija namerava zgoraj navedena vprašanja predložiti odboru.

* * *

- Komisija poziva Evropski parlament, Svet in Evropski ekonomsko-socialni odbor, da upoštevajo to poročilo.
- Komisija se bo z vidika tega poročila posvetovala s Svetovalnim odborom za predmete kulturne dediščine o predlogih spremembe Direktive 93/7/EGS glede roka za začetek postopka vračanja in pogostosti poročil.

ANNEXE

Tableaux des restitutions, des actions en restitution et des actions de coopération administrative entre les Etats membres de 1999 à 2003¹²

- **Récapitulatif des restitutions (toutes à l'amiable en dehors de la procédure de restitution juridictionnelle)**

Année	Etat restituant	Etat requérant	Objet
2003	Royaume uni	Portugal	Manuscrits d'archives du XVIII siècle
?	Royaume uni	Suède	Livres
2001	Portugal	Espagne	Peinture « Romany» de Frederico Madrazo Kuntz
2000	Pays-Bas	Autriche	Tableau
2003	Pays-Bas	Royaume uni	Manuscrits

- **Récapitulatif des négociations en vue de la restitution à l'amiable**

Année	Etat restituant	Etat requérant	Résultat
?	Allemagne	Italie	En cours
2002	Pays-Bas	Italie	En cours (cuirasse)

- **Récapitulatif des demandes de restitution introduites (article 5 de la directive 93/7/CEE)**

Année	Requérant	Requis	Objet
2002	Grèce	Allemagne	438 antiquités d'origine grecque
2003	Grèce	Allemagne	13 antiquités d'origine grecque
2003	France	Belgique	Archives publiques (33.000 documents)

- **Demande de recherche d'objet (article 4, 1 de la directive 93/7/CEE)**

Année	Requérant	Requis	Résultat
2003	Pays-Bas	Royaume Uni	Suite un accord entre les parties, les objets ont été renvoyés aux Pays-Bas sans besoin d'appliquer la directive
2003	Allemagne	Royaume uni	La sortie d'Allemagne n'était pas

¹² Source / Mesures communiquées par les autorités centrales chargées de l'application de la Directive 93/7/CEE à la Commission européenne

			illicite
2003	Allemagne (Peinture de Degas)	Autriche	Aucun résultat. Le tableau n'est pas connu en Autriche
2001	Autriche (Diplôme militaire romain)	Allemagne	Aucun résultat, faute d'intervention des autorités
1999 2000	Italie (2)	Pays-Bas	Réglé en dehors du cadre de la directive
?	Italie	Allemagne	En cours
?	Portugal	Espagne	En cours
?	Espagne	Allemagne	Sans succès (Tableau de Bernardo Belotto)
?	Grèce (2)	Allemagne	Saisie des objets
?	Italie	Pays-Bas	?

• **Notifications de découverte d'objet (article 4, 2 de la directive 93/7/CEE)**

Année	Etat notifiant	Etat notifié	Résultat
2003	Royaume uni	France	Les autorités françaises ont accordé une autorisation avec effet rétroactif et les autorités britanniques ont pu accorder la licence d'exportation
2001 (1) 2003 (2)	Royaume-Uni (3)	Portugal	Dans deux cas, les autorités portugaises ont accordé une autorisation avec effet rétroactif et les autorités britanniques ont pu accorder la licence d'exportation. Dans l'autre cas, le bien culturel a été renvoyé au Portugal sur une base volontaire, suite à l'intermédiation des autorités britanniques entre le possesseur et les autorités portugaises.
2003	Allemagne (objets grecs)	Autriche	Sans résultat : Renonciation à la restitution faute des conditions
1999	Italie (Reliefs gotiques)	Autriche	Sans résultat : l'origine n'a pas pu être déterminé
1999	Autriche	Italie	?
?	Espagne	Italie	En cours
2002	France	Grèce	Interdiction de la vente

ANNEX

Tables showing returns and instances of administrative cooperation between Member States 1999-2003¹³

- **List of returns (all amicable settlements outside the legal return procedure)**

Year	Returning State	Requesting State	Object
2003	UK	Portugal	Archive of Manuscripts from the 18th century
?	UK	Sweden	Books
2001	Portugal	Spain	Painting “Romany” of Frederico Madrazo Kuntz
2000	Netherlands	Austria	Painting
2003	UK	Netherlands	Manuscripts

- **Summary of ongoing requests for return**

Year	Returning State	Requesting State	Result
?	Germany	Italy	ongoing
2002	Netherlands	Italy	ongoing (armour)

- **List of legal return procedures (article 5 of directive 93/7/EEC)**

Year	Requesting State	Requested State	Object
2002	Greece	Germany	438 antiquities of Greek origin
2003	Greece	Germany	13 antiquities of Greek origin
2003	France	Belgium	Public archives (33.000 documents)

- **List of requests for search (article 4, 1 of Directive 93/7/EEC)**

Year	Requesting State	Requested State	Result
2003	Netherlands	UK	Due to an agreement between the parties, the objects were returned to the Netherlands without the need to apply the Directive.
2003	Germany	UK	Removal from Germany was not unlawful.

---

¹³ Source / Mesures notified by the central authorities charged with the application of Directive 93/7/EEC to the European Commission.

2003	Germany (painting of Degas)	Austria	No result. The painting is not known in Austria.
2001	Austria (Latin military diploma)	Germany	No result for lack of intervention by the authorities.
1999 2000	Italy (2)	Netherlands	Resolved outside the ambit of the Directive.
?	Italy	Germany	Ongoing
?	Portugal	Spain	ongoing
?	Spain	Germany	Without success (Painting of Bernardo Belotto)
?	Greece (2)	Germany	Securing of the objects
?	Italy	Netherlands	?

• **Notifications of discoveries (Article 4, 2 of Directive 93/7/EEC)**

Year	Notifying State	Notified State	Result
2003	UK	France	The French authorities have granted retroactive authorisation and the British authorities have issued an export licence.
2001 (1) 2003 (2)	UK (3)	Portugal	In two cases the Portuguese authorities granted retroactive authorisation and the British authorities issued export licences. In the other case, the article has been sent back to Portugal on a voluntary basis following mediation by the British authorities between the holder and the Portuguese authorities.
2003	Germany (objects of Greek origin)	Austria	No result. Restitution abandoned for lack of conditions.
1999	Italy (gothic reliefs)	Austria	No result. Origin could not be determined. Item returned to owner.
1999	Austria	Italy	?
?	Spain	Italy	ongoing
2002	France	Greece	Prohibition of the sale

ANHANG

Tabellarische Übersicht über Rückgaben, Rückgabemaßnahmen und Zusammenarbeit im Verwaltungsbereich zwischen Mitgliedsstaaten 1999-2003¹⁴

- **Rückgaben (Einigung außerhalb des Rückgabeverfahrens)**

Jahr	Ersuchter Mitgliedstaat	Ersuchender Mitgliedstaat	Objekt
2003	Vereinigtes Königreich	Portugal	Archiv von Manuskripten aus dem 18. Jahrhundert.
?	Vereinigtes Königreich	Schweden	Bücher
2001	Portugal	Spanien	Gemälde mit dem Titel "Romany" von Frederico Madrazo Kuntz
2000	Niederlande	Österreich	Gemälde
2003	Vereinigtes Königreich	Niederlande	Manuskripte

- **Liste der laufenden Verhandlungen, die auf eine Einigung außerhalb des Rückgabeverfahrens gerichtet sind**

Jahr	Ersuchter Mitgliedstaat	Ersuchender Mitgliedstaat	Ergebnis
?	Deutschland	Italien	laufend
2002	Niederlande	Italien	laufend (Harnisch)

- **Liste der eingeleiteten Rückgabeverfahren (Artikel 5 der Richtlinie 93/7/EWG)**

Jahr	Ersuchender Mitgliedstaat	Ersucher Mitgliedstaat	Objekt
2002	Griechenland	Deutschland	438 Antiquitäten griechischer Herkunft
2003	Griechenland	Deutschland	13 Antiquitäten griechischer Herkunft
2003	Frankreich	Belgien	Öffentliches Archiv (33.000 Dokumente)

---

¹⁴ Quelle: Maßnahmen, über die die für die Anwendung der Richtlinie 93/7/EWG zuständigen Behörden die Europäische Kommission benachrichtigt haben.

- **Anträge auf Nachforschung nach Kulturgütern (Artikel 4 Absatz 1 der Richtlinie 93/7/EWG)**

Jahr	Ersuchender Mitgliedstaat	Ersuchter Mitgliedstaat	Ergebnis
2003	Niederlande	Vereinigtes Königreich	Dank eines Abkommens zwischen den Parteien wurden die Kulturgüter in die Niederlande zurückgebracht, ohne die Richtlinie anwenden zu müssen.
2003	Deutschland	Vereinigtes Königreich	Verbringung aus Deutschland war nicht unrechtmäßig.
2003	Deutschland (Degas-Gemälde)	Österreich	Kein Ergebnis. Das Gemälde ist in Österreich unbekannt.
2001	Österreich (Römisches Militärzeugnis)	Deutschland	Kein Ergebnis, weil die Behörden nicht eingegriffen haben.
1999 2000	Italien (2)	Niederlande	Der Fall wurde außerhalb der Richtlinie gelöst.
?	Italien	Deutschland	laufend
?	Portugal	Spanien	laufend
?	Spanien	Deutschland	Ohne Erfolg (Gemälde von Bernardo Belotto)
?	Griechenland (2)	Deutschland	Sicherstellung der Kulturgüter
?	Italien	Niederlande	?

- **Notifizierung über das Auffinden von Kulturgütern (Artikel 4 Absatz 2 der Richtlinie 93/7/EWG)**

Jahr	Notifizierender Mitgliedstaat	Notifizierter Mitgliedstaat	Ergebnis
2003	Vereinigtes Königreich	Frankreich	Die französischen Behörden haben eine rückwirkende Genehmigung erteilt und die britischen Behörden haben eine Ausfuhrgenehmigung ausgestellt.
2001 (1) 2003 (2)	Vereinigtes Königreich (3)	Portugal	In zwei Fällen haben die portugiesischen Behörden eine rückwirkende Genehmigung erteilt und die britischen Behörden haben Ausfuhrgenehmigungen ausgestellt. Im dritten Fall wurde das Kulturgut auf freiwilliger Basis nach Portugal zurückgeschickt, nachdem die britischen Behörden zwischen dem

			Besitzer und den portugiesischen Behörden vermittelt haben.
2003	Deutschland (Kulturgüter griechischer Herkunft)	Österreich	Kein Ergebnis. Rückgabeverfahren wurde abgebrochen wegen mangelnder Bedingungen.
1999	Italien (gotische Reliefs)	Österreich	Kein Ergebnis. Die Herkunft der Gegenstände konnte nicht bestimmt werden.
1999	Österreich	Italien	?
?	Spanien	Italien	laufend
2002	Frankreich	Griechenland	Verkauf des Gegenstandes wurde verboten.